

Catalunya unànime es disposa a entrar en possessió de la seva llibertat. Serà el dia més solemne per a la República, després del 14 d'abril de 1931

LA RADIODIFUSIO CATALANA CORRESPON A CATALUNYA

La República, ens dol dir-ho, acaba de tenir una equivocació de molta importància en treure a concurs l'adjudicació del subministre i instal·lació de les estacions de radiodifusió en tot el territori — compresa Catalunya —, donant un termini de 14 dies per a la presentació de plets.

El que no s'havia atrevit a fer la Dictadura, tot i haver concedit de fet un monopoli arbitrari a una empresa comercial, ho ha fet ara el senyor Casares Quiroga, ministre de la Governació, signant aquest decret que ha aparegut a la Gaceta del dia 15.

Sospitem que el ministre de la Governació no sap el que ha signat; també estem certs que els que li han fet signar ho saben massa. Sembla que es tracta de donar el monopoli de les estacions de radiodifusió a la Companyia Marconi, darrera de la qual hi hauria, en combinació amb ella, l'empresa que avui encara continua gaudint de l'Estat el tracte de privilegi que aconseguí de Primo de Rivera en paga de servir-lo amb tot el seu entusiasme.

A la Gaceta arribada ahir, davant de les protestes sorgides pel fet de convocar un concurs tan important donant només un termini de 14 dies — demostratiu que és una caricatura de concurs, que ja està adjudicat per endavant — es diu que el termini que acabava el 30 d'abril, acabarà el 31 de maig, perquè hi va haver error. Aquesta esmena que ara es fa, davant de la planxa comesa, no convencerà ningú, perquè tan curt és donar 14 dies com 45, tractant-se d'un afer de tanta importància.

Però hi ha quelcom de més greu que tot això, i és el que ens interessa recalcar. Que la República doni un monopoli, ens dol, però les terres hispàniques ja s'esparilaran a reclamar i a no permetre que la maniobra amb apariències de desinteressada, prosperi.

Però que en vigílies de l'Estatut, es convoqui un concurs a Madrid per adjudicar una xarxa d'estacions emissores de radiotelefonía entre les quals hi hagi una emissora a Barcelona, és un aspecte amb el qual no hi podem passar.

Deixant a parí la desigualtat que representa la instal·lació a Madrid de tres emissores (una de 120 kilowats, una de 20, i una de 10 per a Amèrica). mentre a Barcelona se n'hi concedeix una de 20 kilowats solament, exactament el doble de la Corunya, Sevilla i València, hi ha un punt primordial que el Govern no pot oblidar i que nosaltres, com a catalans, no podem permetre que sigui menyspreat.

Aquest punt és essencialíssim: La radiodifusió a Catalunya ha d'ésser catalana, i no pot dependre de Madrid, ni de cap empresa particular a la qual la República hagi cedit el monopoli.

L'Estatut de Catalunya votat el 2 d'agost, reclamava per a nosaltres, la legislació i l'execució en matèria de radiodifusió.

El dictamen de la Comissió parlamentària ha entès que la legislació ha de correspondre a la República i l'execució a Catalunya. Això quant a que la legislació en matèria de radiodifusió ha de tenir — i per això mateix les té — unes normes internacionals, podem admetre-ho i no hi tindriem res a dir. El vot particular dels diputats Lluhi i Xirau, admet aquesta diferenciació: legislació per a l'Estat i execució per a Catalunya.

Però la convocatori d'aquest Concurs ultrapassa els límits que aquestes normes que ara van a ésser aprovades en l'Estatut, assenyalen. Convocar un concurs per adjudicar a una empresa, des de Madrid, una emissora a instal·lar a Barcelona, és inadmissible per nosaltres. No és legislar; és executar.

La radiodifusió és un element massa important avui en la vida dels pobles, sobretot en l'ordre cultural, perquè puguem admetre que estigui en mans no catalanes ni un moment tan sols, des del punt en què prenguem possessió de la nostra llibertat. Cap discussió no és admissible sobre aquesta matèria. Cap transigència tampoc.

Estem certs que la representació parlamentària catalana es capacitarà d'aquest problema tan viu que acaba d'ésser plantejat i no transigirà amb que la convocatori d'aquest Concurs prosperi. Estem certs que els diputats catalans, sense distinció de matisos, exigiran del Govern que sigui deixat en suspens el Decret de 8 d'abril aparegut a la Gaceta del 15, pel que té de vergonyós per a la República, el fet de concedir un monopoli, i pel que té de inadmissible per a Catalunya aquest úlratge a la nostra sobirania.

LA NOVA ORDENACIO DE LES CONTRIBUCIONS INDUSTRIALS I DE COMERÇ

Es crea una Comissió d'estudi i classificació

MADRID, 19.—En el ministeri de Finances s'ha signat la següent ordre, adreçada al director general de Rendes Públiques:

"Ilustrísimo señor: De conformidad con lo dispuesto en la base cincuenta y ocho de la ordenación de la contribución industrial y de comercio, se deberá realizar el estudio metódico de todas las industrias y sus nuevas modalidades, objeto de las respectivas tarifas, para corregir las deficiencias que pudiera haber en su actual clasificación a los efectos de aquel tributo y fijar los correspondientes gravámenes.

A fin de que se pueda verificar esta labor con las mayores garantías posibles de eficiencia y valorada con el asesoramiento de representantes del comercio e industria y de funcionarios técnicos, cuya competencia sobre la materia esté plenamente demostrada, y teniendo en cuenta que de la junta superior consultiva de la contribución industrial forman parte personas de las dos clases indicadas, es lógico y conveniente elegir entre ellas a las que han de llevar a cabo los trabajos de que se trata.

Por lo expuesto, este ministerio ha acordado:

Primero.—Se constituye una Comisión integrada por ocho vocales de la junta superior consultiva de la contribución industrial encargada de realizar los estudios necesarios para proponer las variaciones que considere procedentes con relación a dicho tributo, así como los gravámenes que estime pertinentes al efecto.

Segundo.—Que formen la Comisión los señores don Antonio Valcárcel López, secretario general del Consejo Superior de Cámaras de Comercio, Industria y Navegación; don Juan Ramírez de Pablos, representante de la Cámara de la Industria de Madrid; don

L'ex-diari militar "La Correspondencia" multat amb 10.000 pessetes

MADRID, 19.—El ministre de la Governació ha imposat una multa de deu mil pessetes al diari "La Correspondencia".

En l'ofici s'adverteix de la facultat de reclamar en el termini de cinc dies davant el Consell de ministres.

L'ELABORACIO DE L'ESTATUT BASC

SAN SEBASTIAN, 19.—La Comissió permanent d'alcaldes del país basc, ha facilitat una nota dient que, reunida la Comissió amb assistència de representacions de tots els alcaldes i el diputat Aizpun, s'examinà detingudament el projecte d'Estatut basc, acordant-se per unanimitat acceptar-lo encara que fent-hi al projecte diverses objeccions alguns representants, però s'aprovà per considerar que constitueix una transacció en vistes a la concòrdia i mútua comprensió, que s'han de tenir en compte especialment en els transcendents moments que travessa la història i la vida d'Espanya, i per això han de tenir present els que ostentín alguna representació o comandament que pugui influir en els destins del país, que han de fer ús de la moderació per tal d'aconseguir la concòrdia.

Es canviaren impressions sobre les notícies rebudes sobre d'algunes esmenes que uns quants membres de les comissions gestores en representació del Partit Socialista formularen en la reunió que es celebrà el diumenge a San Sebastián, acordant-se no adoptar cap criteri respecte a l'assumpte mentre no es coneguín oficialment, però confiant que la concòrdia predominarà definitivament en tots els partits en moments de tan greu responsabilitat per a tots.

S'acordà un expressiu vot de gràcies per als redactors de l'Estatut per la labor ordenada i admirable que han realitzat.

Ni resignació, ni temperança

SUMARI CONTRA DUES MONGES MONARQUQUES I EXPEDITIVES

Còrdova. — Un jutge de Còrdova instrueix sumari contra dues religioses que presten servei a les cuines econòmiques, per haver arrencat el dia 14 els llaços amb els colors nacionals que portaven dues nenes que anaren a menjar a les esmentades cuines.

ELS MITINGS ANTIREPUBLICANS A LES ESGLESIES

Corunya. — El governador ha imposat una multa de cinc-cents pessetes al rector de l'Ajuntament de Teo, per atacar la República des de la trona.

GRACIOSOS EN PLENA REPUBLICA

No sabem per quin motiu, les a-brandades diatribes del senyor Royo Villanova no tenen la virtut d'indignar-nos. Potser perquè estem convençuts de la seva innocuïtat absoluta car tenim el convenciment que el senyor Royo no és res més que un isolat supervivent d'una fauna desapareguda, exemplar únic i curiós de l'espècie de monàrquic ac-tuant.

El ja se n'adona. Un dia, en ple Parlament, declarà que era l'únic liberal de la Cambra i que, en conseqüència, estava decidit a canviar el birret de professor pel morrió de "miliciano". Es així com el va representar un dibuixant. Nosaltres trobem que l'uniforme "demodé" escau moltíssim al senyor Royo Villanova, i per això hem publicat aquest ninot.

Quan el qui escriu aquestes ratlles vingué al món, Royo Villanova, des de la seva trinxera castellana, ja concitava el llamp i la tempesta contra Catalunya. D'aleshores ençà, no ha minvat ni un bri el seu furor. Si durant la Dictadura passà a un segon pla — en l'afer concret de Catalunya, comblades amb excés les seves aspiracions —, després ha tornat a fer mèrits suficients per calçar-se de bell nou el pontificat de l'anticatalanisme integral.

Són d'admirar la perseverància i la intensitat que Royo Villanova posa en la seva tasca preferida. Articles a "Informaciones", articles a "La Libertad", conferències

a doxo, intervencions parlamentàries; i entre article, conferència i intervenció, aprofita el lleure per a prodigar la seva fòbia anticatalana en converses als passadissos de la Cambra.

El telègraf ens n'ha reportat una, i amb ella, la imatge d'un altre ressuscitat: el senyor Abilio Calderón. Aquesta desferra monàrquica ha coincidit, naturalment, amb el senyor Royo Villanova, i ha pronunciat un frase subtil: Les concessions que faci l'Estat a Catalunya només poden ésser-ho a títol de gràcia.

La dita del senyor Calderón revela un esperit servil, de contextura, per tant, netament monàrquica. Ell, com el senyor Royo, no s'ha adonat del canvi profund que ha sofert el país. La República camina per viaransys de justícia, i ja ningú no parla de gràcia després de l'espolsament d'un monarca que va estar a punt de desacreditar la més respectable: la gràcia de Déu, de la qual es creia ungit — o almenys pretenia fer-ho creure als seus súbdits que tenien monedes encunyades en plata.

La Llei de Defensa de la República

SANCIO CONTRA UN JUTGE DE MARDID

Sevilla, 19. — El ministre de la Governació ha manifestat als periodistes que havia acordat aplicar la llei de Defensa de la República al jutge de primera instància del districte del Centre, de Madrid, senyor Luis Amado, per negligència i manca de zel en l'exercici de les seves funcions.

Agressió contra el ministre de la Governació

En realitat l'agredit fou el governador de Sevilla, per equivocació de l'autor del fet

Sevilla, 18. — A dos quarts de tres el ministre de la Governació, amb el governador i les autoritats locals, es proposava donar un passeig pel riu, en una llanxa motora.

En passar pel lloc on es trobaven les autoritats, un individu, anomenat Fernando Gimeno Torres, de 26 anys, solter, electricista, amb domicili a Barcelona, carrer de Barbarà, núm. 35, i a Sevilla estatjat al Parador de San Francisco, ha preguntat qui era aquella persona i li han dit que era el ministre de la Governació.

Aleshores s'ha dirigit cap el grup que formaven les autoritats i encara que l'atemptat anava directament contra el ministre, com que l'agressor no el coneixia, en intentar agredir-lo ha resultat que equivocadament ha donat un cop de martell a l'esquena del governador civil, senyor Sol, que ha resultat amb una lesió lleu.

Immediatament ha estat detingut l'individu i portat a la comissaria, on es troba incomunicat.

Aquest individu és desertor del terç estranger i ha dit que l'atemptat l'havia realitzat perquè té fam.

El governador únicament es queixa d'una lleugera contusió a l'espatlla esquerra.

Sevilla, 19. — L'agressor del governador ha declarat que vingué a Sevilla el 14 d'abril i treballà des d'aquesta data en el seu ofici.

Ha afegit que havia comès l'atemptat per tal de cridar l'atenció, donant també explicacions incoherents sobre el succés.

Sembla que es tracta d'un pertorbat.

La reunió de parlamentaris catalans presidida pel senyor Macià, en la qual fou decidit per unanimitat mantenir el vot particular dels senyors Lluhi i Xirau al dictamen sobre l'Estatut.